

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 15 mars 1917 kl. 4 e. m.

Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 9, i anledning av herr Lindhagens motion, nr 316, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående införande av ett världsspråk.

Uti en inom andra kammaren avgiven och till dess femte tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 316, har herr *Lindhagen* hemställt, att riksdagen ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte taga i övervägande på vad sätt i och för nationalitetsfrågans rationella lösning initiativ må kunna tagas från svensk sida för åstadkommande av officiell internationell överenskommelse om införandet av ett världsspråk. *Motionen.*

Beträffande motiveringen för denna hemställan får utskottet hänvisa till en vid innevarande riksdag inom andra kammaren väckt motion, nr 315 (sid. 10—12), som av motionären åberopats.

Utskottet behjärtar till fullo det stora gagn — ej minst för den allmänhet vilken icke haft tillfälle att genom resor eller långvariga skolstudier skaffa sig färdighet i att tala eller skriva ett flertal språk — som skulle vinnas genom allmänt antagande av ett visst språk som internationellt hjälpspråk. Men då den närvarande tiden, då de mellanfolkliga förbindelserna äro i så vidsträckt omfattning avbrutna, icke kan anses lämplig för denna frågas framförande och det för övrigt torde vara tvivel underkastat, om dess lösning främjas eller påskyndas genom den av motionären föreslagna skrivelsen till Kungl. Maj:t, får utskottet hemställa, *Utskottet.*

att förevarande motion icke måtte föranleda någon andra kammarens åtgärd.

Stockholm den 13 mars 1917.

På utskottets vägnar:

GUNNAR LÖWEGREN.

Vid ärendets slutbehandling inom utskottet hava närvarit: herrar *Löwegren, Bengtsson* i Göteborg, *Thore, Persson* i Tofta, *Sundberg, Eurén, Jönsson* i Mårdslycke, *Sköld, Jönsson* i Fridhill och *Ericsson* i Arboga.

Reservation

av herr *Bengtsson* i Göteborg, som anført:

Antagandet av ett visst språk som internationellt hjälpspråk eller »världsspråk» skulle enligt min mening vara välsignelsebringande i många avseenden. Det skulle icke blott bli till stor nytta, såsom även utskottet anser, för en stor allmänhet i skilda länder, utan därigenom skulle även helt visst de internationella förbindelserna underlättas och stärkas till fromma för hela kulturutvecklingen. Då jag dessutom finner — i motsats till utskottet — att denna frågas lösning skulle kunna i hög grad befrämjas, därest Sveriges regering vid lämplig tidpunkt och i lämplig form gjorde en hänvändelse till andra staters regeringar i och för åstadkommande av en internationell överenskommelse om införande av ett visst språk som »världsspråk», så har jag ansett, att utskottet bort hemställa,

att andra kammaren för sin del måtte besluta, att riksdagen ville anhålla, det Kungl. Maj:t måtte taga i övervägande, på vad sätt i och för nationalitetsfrågans rationella lösning initiativ må kunna tagas från svensk sida för åstadkommande av officiell internationell överenskommelse om införandet av ett världsspråk.
